

231 වරල් සලා

වරල් සලා යන මාල්වනේ
තතු විදහා යන කරුල්ලනේ
තොප මැව්වේ කඩරුන්දේ
තොප සුරකිත්තනේ කඩරුන්දේ

තොප මැව්වේ සම්දාණා
තොප සුරකිත්තනේ සම්දාණා

පිහි මල් මත රස සුවද හලා
සමනුලු එම මත සතපවලා
සතුවින් ඉපිලෙන සියෝතුන් හා
සොබා දහම සුරකිය සම්දා

මිතියේ අපව උන් සැමට වඩා
අගතා බව කි කිතු සම්දා
සිය සුදු සිරුර ද හැමට බෙදා
අප සුරකිය තිති ගෙවන සදා

ඔබ හා අප නිති ඇසුර පතා
අප ගත සිත ඔබ වෙනට යොමා
ඔබ ගුණ ගෙනට ලෝ සැමදා
දෙනු මැත අප හට සන් වරමා